

Și iar...

Adina Speranta

Și iar mă nasc pentru a fi
Speranța visului din noi
Și rup cu dinții dintr-o zi
S-arunc durerea la gunoi.

Și iar prin gândurile triste
Presar parfum de viorea
Ca "tu și eu" să mai reziste
În noaptea dintre "el și ea".

Și iar culeg din cer steluțe
Ca negrul să devină alb
Și cer iubirii să ne cruțe
De vina de a fi și slab.

Și iar prind râul de vârtoare
Și țipă când îl strâng de gât
Ca să-l întorc iar la izvoare
Să curgă lin, dar hotărât.

Și iar se-mbracă buturuga
Cu haină crudă de lăstar
Când din altar se-nalță ruga:
Să-mi fii, să-ți fiu, iubite, iar!

Adina V.

23.05.2016